

ข้อบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนตำบลปูลุโละปุโย เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๘

☎ โทรศัพท์/โทรสาร : ๐๗๒ ๓๓๐ ๘๒๑
📘 องค์การบริหารส่วนตำบลปูลุโละปุโย
🌐 [www.https://www.pulohpuyo.go.th](http://www.pulohpuyo.go.th)

องค์การบริหารส่วนตำบลปูลุโละปุโย
อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย
เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๘

.....
ตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย ได้เสนอร่างข้อบัญญัติ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๘ ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย และที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย ได้พิจารณาและ มีมติที่ประชุมเห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๘ เมื่อคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๘ และนายอำเภอหนองจิก ได้พิจารณาอนุมัติแล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่๗) พ.ศ. ๒๕๔๔ และมาตรา ๓๔/๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย จึงลงชื่อและประกาศใช้ข้อบัญญัติ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๘ ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๘ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๘ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๘

(นายชานูชี วงศ์ปิตน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละบุโย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๘

.....

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย ว่าด้วยการควบคุม ดูแล และบริหารจัดการตลาดภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย ให้เป็นไปอย่างมีระเบียบเรียบร้อย ถูกสุขลักษณะ สะอาด ปลอดภัย และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้ประกอบการและผู้บริโภคในพื้นที่

เหตุผล

เนื่องจากการประกอบกิจการตลาดเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชน จำเป็นต้องมีการควบคุม ดูแล และจัดระเบียบให้ตลาดมีความสะอาด ถูกสุขลักษณะ และเป็นไปตามหลักสาธารณสุข ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๓๔/๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย จึงเห็นสมควรตราข้อบัญญัติ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อให้การดำเนินกิจการตลาดเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละปุโย เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละปุโย ว่าด้วยตลาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลบุโละปุโย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละปุโย และนายอำเภอหนองจิก จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละปุโย เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๘"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละปุโย นับตั้งแต่วันที่ปิดประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบุโละปุโยแล้วเจ็ดวันเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาหลักเกณฑ์ข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้ง กับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

" ตลาด " หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรับปรุงแล้วหรือของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตามและหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้าใช้เป็นชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

" สินค้า " หมายความว่า เครื่องอุปโภค บริโภคหรือสิ่งของต่าง ๆ ที่วางจำหน่ายในตลาด

" อาหาร " หมายความว่า ของกินเครื่อง หรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ หรือในรูปลักษณะใดๆแต่ไม่รวมถึง ยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่ง กลิ่น รส

"อาหารสด" หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้และของอื่น ๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

"อาหารแปรรูป" หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้งหรือหมักดอง หรือในรูปอื่น ๆ รวมทั้งที่ใช้สารปรุงแต่งอาหาร

"อาหารปรุงสำเร็จ" หมายความว่า อาหารที่ผ่านการทำ ประกอบ ปรุง จนสำเร็จ พร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ ที่มีได้บรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท

"สุขาภิบาลอาหาร" หมายความว่า การจัดการและควบคุมปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้อาหารสะอาดปลอดภัยจากเชื้อโรค และสารเคมีที่เป็นพิษ ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค เช่น อาหาร ผู้สัมผัสอาหาร สถานที่ทำ ประกอบ ปรุง และจำหน่ายอาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

"การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล" หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงจำหน่ายสินค้าในตลาด พื้น ผนัง เพดาน ทางระบายน้ำ ตะแกรงดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และบริเวณตลาด ให้สะอาดไม่มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หยากไย ฝุ่นละอองและคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อ ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรงงาน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งปลูกสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปุโลปะปุโย หรือบุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้แต่งตั้ง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้ มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการจัดการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามความในข้ออื่นแห่งข้อบัญญัตินี้ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ตล. ๑ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการปลูกสร้างในสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ ตล. ๔ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ หากสถานที่จัดตั้งตลาดเป็นอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ก่อตั้งตลาดต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๘ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อบัญญัตินี้ ตามประเภทของตลาดแล้วให้ออกใบอนุญาตตามแบบ ตล. ๓

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าผู้ขออนุญาตเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อบัญญัตินี้ตามประเภทของตลาดแล้วก็ให้ออกหนังสืออนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๙ ในข้อบัญญัตินี้ให้จัดตลาดเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และดำเนินการ
เป็นการประจำหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และดำเนินการ
เป็นการประจำหรืออย่างน้อยสัปดาห์ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๐ ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ
ของเสียโรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย
เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ข้อ ๑๑ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่
และ สิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ส้วม และที่ถ่ายปัสสาวะ
อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยและที่จอดยานพาหนะ

ข้อ ๑๒ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ
ดังต่อไปนี้

(๑) มีถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาด
กว้าง ไม่น้อยกว่า ๔ เมตร อย่างน้อยหนึ่งทาง

(๒) ตัวอาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง

(๓) หลังคาต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคา
ต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้น ๆ

(๔) พื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง ไม่ดูดซึมน้ำ เรียบ ล้างทำความสะอาดง่าย
และต้องไม่มีน้ำขังและไม่ลื่น

(๕) ทางเดินภายในอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๖) เครื่องกันหรือสิ่งกีดขวางทำด้วยวัสดุถาวรและแข็งแรงสามารถป้องกันสัตว์
เช่น สุนัข มิให้เข้าไปในตลาด

(๗) การระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสม และไม่มีกลิ่นเหม็นอับ

(๘) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์

(๙) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ตารางเมตร และมีทางเข้าออกสะดวก โดยมีที่นั่งสำหรับผู้ขายของแยกต่างหากจากแผง

(๑๐) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบท่ออย่างพอเพียงสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ ทั้งนี้ ต้องวางท่อลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่อระบายน้ำเสีย หรือสิ่งปฏิกูล โดย

(๑๐.๑) มีที่ล้างอาหารสดอย่างน้อย ๑ จุด และในแต่ละจุดต้องมีก๊อกน้ำไม่น้อยกว่า ๓ ก๊อก กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๓๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสด ๑ จุดต่อจำนวน แผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๓๐ แผง เศษของ ๓๐ แผง ถ้าเกิน ๑๕ แผงให้ถือเป็น ๓๐ แผง

(๑๐.๒) มีก๊อกน้ำประจำแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๑๐.๓) มีที่เก็บสำรองน้ำในปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้ กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๕๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีน้ำสำรองอย่างน้อย ๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๑๐๐ แผง เศษของ ๑๐๐ แผง ถ้าเกิน ๕๐ แผง ให้ถือเป็น ๑๐๐ แผง

(๑๑) ระบบบำบัดน้ำเสียน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ ให้มีตะแกรงดักมูลฝอยและบ่อดักไขมันด้วย

(๑๒) การติดตั้งระบบป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ความใน (๑) และ (๕) มิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งก่อนวันที่กฎกระทรวง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับและมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ ซึ่งไม่อาจจัดให้มีถนนรอบอาคารตลาด ทางเดินเข้าออกบริเวณตลาด และทางเดินภายในอาคารตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑๓ ต้องจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตั้งอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอ สำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้ข้อบังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับและมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ ซึ่งไม่อาจจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตามกำหนดได้

ข้อ ๑๔ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และที่ตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคาร หรือในกรณีที่อยู่ในอาคาร ตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกันโดยไม่ให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหารโดยตรง

ข้อ ๑๕ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือรองรับขยะมูลฝอยตามที่กำหนดในกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาหาร ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รถเก็บขนมูลฝอยเข้าออกได้สะดวก มีการปกปิดและป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นชอบว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น

ข้อ ๑๖ ต้องจัดให้มีที่จอดยานพาหนะอย่างเหมาะสมตามเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๗ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขายของ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๑๘ สถานที่สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ทางเดินในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) บริเวณสำหรับผู้ขายของประเภทอาหารสดต้องจัดให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดยมี ลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ไม่ลื่น สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย และไม่มีน้ำขัง เช่น พื้นคอนกรีต พื้นปูด้วยคอนกรีตสำเร็จ หรือพื้นราดด้วยยางแอสฟัลต์

(๓) และจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุแข็งแรงที่มีผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความสูงไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้

(๔) จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ และจัดให้มีที่ล้างทำความสะอาดอาหาร และภาชนะในบริเวณแผงจำหน่ายอาหารสด แผงจำหน่ายประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหาร ประเภทปรุงสำเร็จ

(๕) ทางระบายน้ำจากจุดที่มีล้าง โดยเป็นรางแบบเปิด ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ มีความลาดเอียง ให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก มีตะแกรงดักมูลฝอยก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ หรือ แหล่งน้ำสาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง

ในกรณีจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจกำหนด ให้จัดให้มี บ่อดักไขมันหรือบ่อพักน้ำเสียก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะก็ได้

(๖) กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคลุมผ้าใบ เติ้นท์ ร่ม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคง แข็งแรง

ข้อ ๑๙ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือตามจำนวนหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม นอกสถานที่ขายของ เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชนหรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ให้มีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน ๕๐ เมตร

ข้อ ๒๐ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยอย่างเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน และมีลักษณะเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ได้ดำเนินกิจการต่อเนื่องกัน เป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าตลาดประเภทที่ ๒ นั้น มีศักยภาพจะพัฒนา เป็นตลาดประเภทที่ ๑ ได้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้รับใบอนุญาตร่วมกันพิจารณากำหนดแผนการพัฒนา ปรับปรุงตลาดประเภทที่ ๒ ให้เป็นประเภทที่ ๑ ตามกฎกระทรวง ตามระยะเวลาและขั้นตอน ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๒ การจัดวางสินค้าในตลาดแต่ละประเภท ต้องจัดให้เป็นหมวดหมู่ และไม่ปะปนกัน เพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาดป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ข้อ ๒๓ การเปิดและปิดตลาด ต้องเป็นไปตามเวลาที่พนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตลาด และการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ของตลาด ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา ได้แก่ ตัวอาคาร พื้น ฝาเพดาน แผงจำหน่ายสินค้า ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ท่อน้ำปาประปา และสาธารณูปโภค อื่น ๆ

(๒) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นนั้นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกต้องตามสุขลักษณะเสมอ

(๓) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดีและเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๔) จัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสดและแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และมีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจแจ้งให้มีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลมากกว่าเดือนละหนึ่งครั้งก็ได้

(๕) จัดให้มีการกำจัดสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรคร้ายในบริเวณตลาดอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

(๖) ดูแลแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ มิให้ปล่อยน้ำหรือของ เหลวไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีทางระบายน้ำหลักของตลาด

ข้อ ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตลาด และการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงดัก มูลฝอย รวมทั้งกรณีที่มีบ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวม หรือรองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๒) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๓) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายเนื้อสัตว์ชำแหละ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อให้ดำเนินการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งให้ปฏิบัติ

(๔) จัดให้มีการป้องกันไม่ให้ น้ำ หรือของเหลวไหลจากแผงจำหน่ายอาหาร ประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละลงสู่พื้นตลาด

ข้อ ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญ มลพิษที่อันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือตลาดประเภทที่ ๒ ต้องไม่กระทำการ และต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

- (๑) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด
- (๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย
- (๓) จำหน่ายหรือฆ่าและสัตว์ใหญ่ เช่น โค กระบือ แพะ แกะ หรือสุกรในตลาด รวมทั้งฆ่า หรือ ฆ่าและสัตว์ปีก ในกรณีที่เกิดการระบาดของไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ ในเขตท้องถิ่นนั้น
- (๔) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดจนทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง เป็นเหตุรำคาญเกิดมลพิษที่เป็นอันตราย หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์ หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค
- (๕) ถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล
- (๖) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๗) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น
- (๘) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหรือเป็นที่พักค้างคืน
- (๙) กระทำการอื่นใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงดัง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือน หรือมีกลิ่นเหม็น

ข้อ ๒๗ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องให้ความร่วมมือกับผู้ได้รับใบอนุญาต จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานสาธารณสุขและเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับสุขลักษณะ ของตลาด อัน ได้แก่ การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาดในเรื่อง การจัดหมวดหมู่สินค้าการดูแล ความสะอาดแผงขายสินค้า การรวบรวมมูลฝอย การล้างตลาด และการอื่น ๆ เช่น การฝึกอบรมผู้ขายและผู้ช่วยขายของ

ข้อ ๒๘ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องวางสินค้าบนแผงขายสินค้า หรือในขอบเขต ที่วางขายของที่จัดไว้ให้ ห้ามวางล้ำแผงขายสินค้าหรือขอบเขต หรือต่อเติมแผงขายสินค้า อันจะเป็น การกีดขวางทางเดินในตลาด และห้ามวางสินค้าสูงจากพื้นตลาดเกินกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร การวางและเก็บ สินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับอาหารต้องสูงจากพื้น ไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และห้ามวางวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร

ข้อ ๒๙ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องมีสุขลักษณะส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่ส่งคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย โรคบิด ไข้สวกไส ไข้หัด โรคคางทูม โรคเรื้อน โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ และโรคไวรัสบอกอีกเสบชนิดเอ

(๒) ในระหว่างการขายต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย มีสุขวิทยาส่วนบุคคลที่ดี และต้องมีความรู้ด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด

(๓) ต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

ข้อ ๓๐ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรง เก็บ หรือสะสมอาหาร หรือสินค้าอื่น และการรักษาความสะอาด ของภาชนะน้ำใช้ และของใช้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ลักษณะและประเภทของสินค้าที่ขายต้องสะอาด ปลอดภัย และเป็นสินค้า ที่ไม่ผิดกฎหมายหรือต้องห้ามตามกฎหมาย

(๒) อาหารสดที่เกิดการเน่าเสียได้ง่ายต้องจัดเก็บในอุณหภูมิที่เหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๓) การจำหน่ายอาหารปรงสำเร็จต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาเครื่องมือหรือหรืออุปกรณ์ปกปิดให้สะอาดใช้การได้ดีเสมอ

(๔) ในกรณีที่มีการทำ ประกอบและปรงอาหารต้องจัดสถานที่ไว้ให้เป็นสัดส่วน และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

(๕) เครื่องมือเครื่องใช้หรือภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ต้องสะอาด และปลอดภัย มีการล้าง และการเก็บที่ถูกต้องทั้งก่อนและหลังการใช้งาน

ข้อ ๓๑ ถ้าปรากฏว่าผู้ขายหรือผู้ช่วยขายของคนใดเป็นโรคติดต่อหรือโรคที่ส่งคมรังเกียจ หรือเป็นพาหะนำโรคติดต่อซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้ขายของต่อไปจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขายหรือผู้ช่วยขายของผู้นั้น หยุดการปฏิบัติงานได้ทันทีจนกว่าจะปราศจากเหตุที่เป็นอยู่นั้น

ข้อ ๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๓๓ เมื่อผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่อใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตล.๒ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไป จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๓๔ ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดให้มีอายุ ๑ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียง ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลละบูโย

ข้อ ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาตหรือไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตล. ๔

ข้อ ๓๖ หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ตล. ๔ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๓๗ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตใช้แบบ ตล. ๓ โดยประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ ด้วย และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของอายุใบอนุญาตเดิม

(๓) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดใน สาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม แล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปีของใบแทน

ข้อ ๓๘ ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๙ ให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดก่อนหรือในวันที่ข้อบัญญัตินี้ ใช้บังคับดำเนินการ ปรับปรุงหรือแก้ไขตลาดให้ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๓ ปี สำหรับตลาดประเภทที่ ๑ และไม่เกิน ๒ ปี สำหรับประเภทที่ ๒

กรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งร้องขอและเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจขยายเวลาตามวรรคหนึ่งออกไปได้อีกครั้ง แต่ต้องไม่เกิน ๒ ปี ทั้งนี้ การขยายเวลาดังกล่าว จะต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนด้วย

ข้อ ๔๐ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามกำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดให้ใช้แบบ ตล. ๑

(๒) คำขอต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งตลาดให้ใช้แบบ ตล. ๒

(๓) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดให้ใช้แบบ ตล. ๓

(๔) คำขออนุญาตการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ ตล. ๔

ข้อ ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดสำหรับตลาดประเภทใด ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน กรณีที่ผู้รับใบอนุญาต ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้มี ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๓ ใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ให้คงได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๔๔ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลบุละบูโย มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายชาญชัย วงศ์ปิตน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุละบูโย

เห็นชอบ

นายบุรี อับดุลลาฮิม
นายอำเภอหนองจิก

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ทำขออนุญาตจัดการบริหารส่วนตำบลปูละปุโย
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๘

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท / ปี)	หมายเหตุ
๑	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดตามมาตรา ๓๔ (ก) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดในอาคารหรือพื้นที่ ที่มีจำนวนแผงค้า ในตลาดไม่เกิน ๑๐๐ แผง ฌบับละ	๕,๐๐๐	
	(ข) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดในอาคาร หรือพื้นที่ ที่มีจำนวนแผงค้า ในตลาดเกิน ๑๐๐ แผง ฌบับละ	๑๐,๐๐๐	
๒	ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ ที่มีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช้เป็น การขายของในตลาดตามมาตรา ๓๘ ฌบับละ	๔,๕๐๐	
๓	ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะ ตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง (ก) จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้า ในที่หนึ่งที่ใด เป็นปกติ ฌบับละ	๗๕๐	
	(ข) จำหน่ายโดยลักษณะการเร่ขาย ฌบับละ	๑๐๐	
๔	หนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือพื้นที่ ใด ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของใน ตลาดตามมาตรา ๓๘ ฌบับละ	๑,๕๐๐	
๕	ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตเข้าขายของในตลาด ฌบับละ	๑๐๐	
๖	ค่าวางขายของในตลาด ฌบับละ	๒๐ - ๕๐ (บาท/ครั้ง)	
๗	ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตจัดตั้งตลาดนัด (ก) ตลาดนัดที่มีร้านค้าไม่เกิน ๕๐ ร้าน ฌบับละ	๑,๐๐๐	
	(ข) ตลาดนัดที่มีร้านค้า เกินกว่า ๕๑ ร้านขึ้นไป ฌบับละ	๒,๐๐๐	